

Zadeva C-197/21**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

29. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Korkein oikeus (vrhovno sodišče, Finska)

Datum predložitvene odločbe:

9. marec 2021

Tožeči stranki:

Soda Club (CO2) SA

SodaStream International BV

Tožena stranka:

MySoda Oy

KORKEIN OIKEUS (VRHOVNO SODIŠČE) SKLEP
številka**Opravična**

S2019/620

PRITOŽNICESodaStream International B.V.
Soda Club (CO2) SA

MySoda Oy

**NASPROTNE STRANKE
V POSTOPKU S
PRITOŽBO**

MySoda Oy

SodaStream International B.V.
Soda Club (CO2) SA**PREDMET**

Spor zaradi kršitve znamke

ODLOČBA KORKEIN OIKEUS (VRHOVNO SODIŠČE)

Predmet postopka

- 1 Spor se nanaša na pravico polnilca in trgovca s steklenicami CO₂, ki jih je imetnik znamke dal na trg v državi članici oziroma je za to dal soglasje, da odstrani etiketo, na kateri je znamka imetnika znamke, in jo zamenja s svojo. V zvezi z znamkami Evropske unije gre za razlago člena 13(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta [...] (ni prevedeno) (Uredba o znamki Evropske unije), ki je začela veljati 23. marca 2016, in člena 15(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (nova Uredba o znamki Evropske unije). V zvezi z nacionalnimi znamkami gre za razlago člena 7(2) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Direktiva o znamkah) in člena 15(2) Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Nova direktiva o znamkah).
- 2 Razložiti je treba, ali je treba za ravnanje polnilca in trgovca steklenic CO₂ uporabiti tako imenovana merila Bristol-Myers Squibb (sodba z dne 11. julija 1996, združene zadeve Bristol-Myers Squibb in drugi, C-427/93, C-429/93 in C-436/93), ki jih je Sodišče oblikovalo v svoji sodni praksi pri presoji ponovnega pakiranja proizvodov, zlasti v primeru vzporednega uvoza zdravil. Predvsem gre za možnost uporabe pogoja nujnosti, ki je eno od zgoraj omenjenih meril, torej gre za to, ali lahko imetnik znamke prepreči prodajo steklenic, če odstranitev etikete imetnika znamke in namestitev nove etikete nista nujni za to, da se ponovno napolnjene steklenice lahko dajo na trg v državi članici.
- 3 V zvezi s tem je treba najprej razložiti, ali za utemeljen razlog imetnika znamke, da nasprotuje nadaljnji prodaji ponovno pakiranih proizvodov v državi članici, veljajo enotna merila ne glede na to, ali gre za vzporedni uvoz proizvodov, kupljenih v drugi državi članici, ali za ponovno pakiranje proizvodov, ki so bili prvotno dani na trg v isti državi članici. Poleg tega je treba razložiti, ali je treba ravnanje polnilca steklenic CO₂ šteti za ponovno pakiranje proizvoda, ki vključuje tudi namestitev nove etikete, v smislu sodne prakse Sodišča.
- 4 Če se uporabi pogoj nujnosti, je treba prav tako razložiti, kakšen pomen je za izpolnitev tega merila treba pripisati namenu uporabe zadevnih proizvodov, namreč steklenic CO₂, torej okolščini, da so namenjene ponovnemu polnjenju. V zvezi s tem tudi ni jasno, ali je zamenjavo etiket, ki jo redno opravi polnilec, mogoče šteti za nujno za dostop proizvodov do trga z obrazložitvijo, da je bila pri delu steklenic, ki so bile vrnjene z namenom ponovnega polnjenja, prvotna etiketa lahko poškodovana ali že prej zamenjana z etiketo drugega polnilca, ki ni bil imetnik znamke, ki je steklenico prvotno dal na trg.

Upoštevno dejansko stanje

Postopek, ki še teče

- 5 Družba Soda-Club (CO₂) SA (v nadaljevanju skupaj z družbo SodaStream International BV: SodaStream) je imetnica nacionalnih znamk št. 70211 SODASTREAM in št. 77984 SODASTREAM. Poleg tega je družba Soda-Club (CO₂) SA imetnica blagovne znamke Evropske unije št. 87957 SODA-CLUB. Družba SodaStream International BV je imetnica blagovnih znamk Evropske unije št. 295923 SODASTREAM, št. 1039965 SODASTREAM in št. 1246511 SODASTREAM. Zgoraj navedeni registrirani znamki SODASTREAM in SODA-CLUB zajemata tako ogljikov dioksid kot zadevne steklenice.
- 6 Družba SodaStream na Finskem trži aparate za gaziranje pijač znamke SodaStream. Prodajne embalaže aparatov med drugim vsebujejo steklenico CO₂ iz aluminija z možnostjo ponovnega polnjenja, na kateri je vgravirana znamka SODASTREAM ali SODA-CLUB družbe SodaStream. Poleg tega je na steklenici CO₂ nameščena etiketa z znamko SODASTREAM ali SODA-CLUB. Družba SodaStream prodaja zadevne steklenice CO₂, ki so ponovno napolnjene, tudi ločeno.
- 7 Družba MySoda Oy na Finskem trži aparate za gaziranje pijač znamke MySoda v embalaži, ki ne vsebuje steklenice CO₂. Družba MySoda Oy je od junija 2016 prodajala in dajala na trg steklenice CO₂, ki so bile polnjene na Finskem in ki so med drugim združljive z njihovimi aparati za gaziranje in aparati za gaziranje družbe SodaStream. En del teh steklenic so sestavljale zgoraj opisane, ponovno napolnjene steklenice CO₂, ki jih je sprva dala na trg družba SodaStream.
- 8 Družba MySoda Oy je, potem ko je od trgovcev prejela prazne steklenice CO₂, ki so jih potrošniki vmili in ki so bile prvotno od družbe SodaStream, najprej z njih odstranila etiketo SodaStream. Potem ko je ponovno napolnila steklenice, je nanje namestila lastno etiketo tako, da so gravure na steklenicah, vključno z znamko SODASTREAM ali SODA-CLUB, ostale vidne.
- 9 Družba MySoda Oy je na zadevnih steklenicah uporabila dve različni etiketi:
  - Na rožnati etiketi sta bila z velikimi črkami napisana logotip MySoda tožene stranke in besedilo „finski ogljikov dioksid za aparate za gaziranje“. Med podatki o proizvodu, ki so bili napisani v majhni pisavi, sta bili navedeni družba, ki je steklenico polnila in katere sedanja firma je „MySoda Oy“, in spletna stran družbe MySoda Oy za dodatne informacije.
  - Na beli etiketi je bila z velikimi črkami in v petih jezikih navedena beseda „ogljikov dioksid“. Med podatki o proizvodu, napisanimi z majhno pisavo, je bila navedena družba, ki je steklenico polnila in katere sedanja firma je „MySoda Oy“, in opozorilo, da ta družba nikakor ni povezana s prvotno dobaviteljico steklenice

oziroma njenimi podjetji ali znamko, navedeno na steklenici. Za dodatne informacije je bila navedena spletna stran družbe MySoda Oy.

- 10 Družba SodaStream ni dala soglasja k zgoraj opisanemu ravnanju družbe MySoda Oy.
- 11 Steklenice CO₂ so na Finskem na voljo v maloprodaji tako na policah kot tudi na informacijskih stojnicah in blagajnah trgovin. Niti družba SodaStream niti družba MySoda Oy ne ponujata potrošnikom svojih steklenic CO₂ neposredno prek svojih trgovin.
- 12 Družba SodaStream je s tožbo primarno predlagala, naj se ugotovi, da je družba MySoda Oy na Finskem kršila zgoraj navedeni znamki družbe SodaStream, ker ju je brez dovoljenja uporabljala v svoji gospodarski dejavnosti tako, da je dala take steklenice CO₂, ki so bile ponovno napolnjene in označene s tema znamkama, na trg in prodajala,
  - (i) pri čemer je bila nanje poleg tega nameščena znamka družbe MySoda Oy brez soglasja družbe SodaStream, prav tako pa je zamenjala originalne etikete, ki bi morale biti na njih, z novimi etiketami, ali
  - (ii) pri čemer so bile originalne etikete, ki bi morale biti na njih, zamenjane z novimi etiketami.

Družba SodaStream je predlagala tudi opustitev ravnanja, ki ga je treba šteti za kršitev, in na podlagi kršitve znamke uveljavljala zahtevek za povrnitev škode in odškodninski zahtevek.

Vmesna sodba Markkinaoikeus (sodišče za gospodarske zadeve) z dne 5. septembra 2019

- 13 Markkinaoikeus (sodišče za gospodarske zadeve) je z vmesno sodbo odločilo o ugotovitvenem in opustitvenem zahtevku družbe SodaStream. Tema zahtevkoma je ugodilo v delu, v katerem je družba MySoda Oy, kot je bilo navedeno zgoraj, uporabljala rožnate etikete in zavrnilo zahtevka glede belih etiket.
- 14 To sodišče je ugotovilo, da je izključna pravica, ki je z znamkama družbe SodaStream priznana v zvezi s steklenicami CO₂, ki jih je ta prvotno dala na trg, izčrpana. Zadeva se je torej nanašala na vprašanje, ali je imela družba SodaStream utemeljen razlog, da nasprotuje ravnanju družbe MySoda Oy, v smislu predpisov, ki se uporabljajo v zadevi.
- 15 Markkinaoikeus (sodišče za gospodarske zadeve) pri presoji ni uporabilo meril Bristol-Myers Squibb, na katera se je sklicevala družba SodaStream, z obrazložitvijo, da v obravnavanem primeru ni šlo za vzporedni uvoz, ampak za ravnanje znotraj ene same države članice. Namesto tega se je sodišče pri svoji odločitvi oprlo na sodbo Sodišča v zadevi Viking Gas (C-46/10, ECLI:EU:C:2011:485).

- 16 Navedeno sodišče je menilo, da ni bilo dokazano, da je družba MySoda Oy s svojim ravnanjem tako spremenila ali poslabšala steklenice CO₂ ali njihovo vsebino, da bi s tem ravnanjem zaradi s tem povezanega varnostnega tveganja škodovala dobremu imenu družbe SodaStream ali ji povzročila škodo, ki pomeni utemeljen razlog za nasprotovanje ravnanju družbe MySoda Oy.
- 17 Po mnenju Markkinaoikeus (sodišče za gospodarske zadeve) družba MySoda Oy s tem, da je uporabljala bele etikete, ni ustvarjala napačnega vtisa o obstoju gospodarske povezave med njo in družbo SodaStream.
- 18 Nasprotno pa je sodišče menilo, da bi lahko uporaba rožnate etikete pri povprečnem potrošniku, ki je normalno obveščen in razumno pozoren, ustvarila vtis, da med družbama SodaStream in MySoda Oy obstaja kakršna koli gospodarska povezava. Po mnenju sodišča je lahko etiketa z dominantno pozicioniranim logotipom družbe MySoda Oy med drugim ob upoštevanju prodajnih pogojev pri potrošniku, ki steklenico CO₂ preučuje, vzbudila vtis, da steklenica izvira od družbe MySoda Oy. V zvezi s tem naj bi družba SodaStream imela utemeljen razlog za nasprotovanje ravnanju družbe MySoda Oy.

Pritožba pri Korkein oikeus (vrhovno sodišče)

- 19 Družbi SodaStream in MySoda Oy sta zoper vmesno sodbo Markkinaoikeus (sodišče za gospodarske zadeve) vložili pritožbo. Korkein oikeus (vrhovno sodišče) je dopustilo pritožbi obeh strank. Glede na pritožbi gre v postopku pred Korkein oikeus (vrhovno sodišče) za vprašanje, ali ima družba SodaStream utemeljen razlog za nasprotovanje ravnanju družbe MySoda Oy.
- 20 Družba SodaStream v bistvu trdi, da sta odstranitev etikete, na kateri je njena znamka in ki kaže na izvor steklenice CO₂, in njena zamenjava z nalepko družbe MySoda Oy, kot taka utemeljen razlog za nasprotovanje ravnanju družbe MySoda Oy. Po mnenju družbe SodaStream gre za novo označitev proizvoda, ki že načeloma ogroža samo funkcijo znamke kot označbe izvora in za katero bi bilo torej treba uporabiti merila Bristol-Myers Squibb, ki so bila oblikovana v sodni praksi Sodišča in se nanašajo na ponovno pakiranje, vsaj pa pogoj nujnosti. Družba SodaStream meni, da ima pravico nasprotovati ravnanju družbe MySoda Oy, ker zamenjava etikete ni nujna za to, da bi bile ponovno napolnjene steklenice CO₂ lahko dane na trg. Podatke o polnilcu steklenice naj bi bilo mogoče zagotoviti tako, da bi se manj poseglo v pravice imetnika znamke, na primer tako, da bi se na steklenico namestila nalepka. Družba SodaStream poleg tega kot utemeljen razlog navaja napačen vtis gospodarske povezave med njo in družbo MySoda Oy, ki izhaja iz ravnanja družbe MySoda Oy.
- 21 Družba MySoda Oy meni, da se merila Bristol-Myers Squibb ne uporabijo, kadar gre za trgovino v državi članici, in da zamenjave etikete na steklenici CO₂, ki je bila ponovno napolnjena, ni mogoče enačiti s ponovnim pakiranjem prvotnega proizvoda, ki se prodaja ob vzporednem uvozu in je bil prvič prodan potrošniku. Zamenjava etikete naj ne bi ogrozila funkcije znamke kot označbe izvora

steklenice, saj naj bi ciljna skupina razumela, da etiketa označuje izključno izvor ogljikovega dioksida v steklenici in polnilca steklenice, gravura na steklenici pa izvor steklenice. Družba MySoda Oy meni, da je zamenjava etikete vsekakor potrebna za trženje ponovno napolnjene steklenice, ker bi lahko navedba podatkov o polnilcu steklenice na nalepki, nameščeni na steklenico, zavajala potrošnike in trgovce glede zadnjega polnilca steklenice in tistega, ki zanjo odgovarja. Poleg tega naj bi bilo za trgovce bistveno to, da je na steklenici le ena črna koda. Zamenjava etikete naj bi bila potrebna tudi zato, ker je na delu steklenic, ki jih je dala na trg družba SodaStream, originalna etiketa lahko poškodovana ali pa se je odlepila. Družba MySoda Oy trdi, da je njeno ravnanje v skladu z ustaljeno prakso v sektorju na Finskem, ki jo izvaja tudi družba SodaStream. Družba MySoda Oy meni, da so lahko etikete prejšnjega polnilca, ki jih je odstranila s ponovno napoljenih steklenic, tudi etikete druge osebe, kot tiste, ki je steklenice prvotno dala na trg in je imetnica vgravirane znamke.

Zakonodaja, ki se uporabi

Pravo Unije

- 22 V skladu s členom 13 Uredbe o znamki Unije in členom 15(1) Nove uredbe o znamki Unije imetnik blagovne znamke EU nima pravice prepovedati njene uporabe v zvezi z blagom, ki ga je imetnik dal na trg Evropskega gospodarskega prostora pod to blagovno znamko ali je za to dal soglasje. Odstavek 1 se v skladu z odstavkom 2 ne uporabi, če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.
- 23 Na podlagi člena 7 Direktive o znamki in člena 15(1) Nove direktive o znamki, ki je vsebinsko enak prvoomenjenemu členu, znamka imetniku ne daje pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki je bilo dano na trg Skupnosti označeno s to blagovno znamko s strani imetnika ali z njegovim soglasjem. Odstavek 1 se v skladu z odstavkom 2 ne uporablja, če obstajajo zakoniti razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnjemu trženju blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.

Nacionalna zakonodaja

- 24 V skladu s členom 9(1) Tavaramerkkilaki (zakon o znamkah), ki se uporablja na področju nacionalnih znamk, imetnik znamke ne sme prepovedati njene uporabe za blago, ki ga je imetnik dal na trg Evropskega gospodarskega prostora pod to znamko ali je za to dal soglasje. Na podlagi odstavka 2 istega člena lahko imetnik znamke brez poseganja v odstavku 1 prepove uporabo znamke za blago, če ima utemeljen razlog za nasprotovanje ponujanju blaga ali dajanju blaga na trg. Imetnik znamke lahko prepove uporabo znamke zlasti takrat, ko se stanje blaga po tem, ko je bilo dano na trg, spremeni ali poslabša. Nacionalna določba temelji na členu 7 Direktive o znamkah oziroma na členu 15 Nove direktive o znamkah.

- 25 Glede na obdobje zatrjevana kršitve je treba v zadevi uporabiti tudi člen 10a zakona o znamkah, kakor je bil spremenjen z zakonom št. 1715/1995 in ki je veljal do 31. avgusta 2016, in člen 8 zakona o znamkah, kakor je bil spremenjen z zakonom št. 616/2016 in je veljal do 30. aprila 2019 ter katerega vsebina ustreza vsebini zgoraj navedene določbe veljavnega zakona o znamkah.

Potrebnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 26 Korkein oikeus (vrhovno sodišče) odloča o sporu zaradi kršitve pravic iz znamke, v katerem je za sprejetje obrazložene odločbe potrebna razlaga določb uredb o znamki Evropske unije in direktiv o znamki glede izčrpanja pravic iz znamke. V pravu Unije ni podrobnih pravil glede pogojev, na podlagi katerih ima imetnik znamke utemeljen razlog za nasprotovanje nadaljnjemu trženju blaga, danega na trg. Tudi sodna praksa Sodišča v zvezi z utemeljenim razlogom ne ponuja nobenega jasnega odgovora na vprašanja, postavljena v tem sporu.

Ozadje prvega, drugega in tretjega vprašanja

- 27 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča vsaj ponovno pakiranje vzporedno uvoženih zdravil, ki vključuje tudi novo označevanje, po svoji naravi ustvarja tveganja za zagotavljanje porekla znamke in tako posega v njen specifični predmet (sodba z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi, C-143/00, točke od 29 do 30; sodba z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, točke od 28 do 30). V skladu z ustaljeno sodno prakso lahko imetnik znamke prepove trženje ponovno pakiranih proizvodov, če prodajalec ne dokaže, da to ravnanje izpolnjuje tako imenovana merila Bristol-Myers Squibb (sodba z dne 26. aprila 2007, Boehringer Ingelheim in drugi, C-348/04, ECLI:EU:C:2007:249, točki 52 in 53). Imetnik znamke lahko torej prepove ponovno pakiranje proizvoda, razen če je to ponovno pakiranje nujno za trženje vzporedno uvoženega proizvoda in če so zavarovani legitimni interesi imetnika (glej na primer sodbo z dne 23. aprila 2002, Boehringer Ingelheim in drugi, C-143/00, ECLI:EU:C:2002:246, točka 34).
- 28 Sodišče je podalo napotke glede presoje utemeljenega razloga v primeru, ko je polnilec jeklenk s plinom, danih na trg v isti državi članici, na jeklenke namestil lastne nalepke (sodba z dne 14. julija 2011, Viking Gas, C-46/10, ECLI:EU:C:2011:485). Sodišče je v svoji sodbi opozorilo na to, da lahko obstaja utemeljen razlog za nasprotovanje ravnanju polnilca, med drugim, če se znak uporablja tako, da vzbuja vtis, da med imetnikom znamke in polnilcem obstaja posebna povezava (točka 37 sodbe). Vendar se Sodišče v zvezi s tem ni sklicevalo na svojo sodno prakso v zvezi s ponovnim pakiranjem ali na merila Bristol-Myers Squibb.
- 29 Glede na dosedanjo sodno prakso Sodišča ni jasno, ali se pogoj nujnosti uporablja za ponovno pakiranje blaga, ki je bilo dano na trg v isti državi članici. Zgoraj navedena sodba Viking Gas se od tu obravnavane zadeve razlikuje med drugim v tem, da je v prvi šlo za primer, v katerem znamke, ki jih je namestil imetnik

znamke, ki je jeklenke prvotno dal na trg, niso bile odstranjene z jeklenk oziroma zakrite. Sodišče je to okoliščino štelo za pomembno, ker naj bi izključevala, da bi navedeno označevanje spremenilo stanje jeklenk s prikritjem njihovega izvora (točka 41 sodbe). V zadevi, o kateri je treba tu presoditi, pa je polnilec steklenic CO₂ odstranil etiketo, na kateri je bila znamka imetnika znamke, in jo zamenjal z lastno etiketo. Tako originalna etiketa kot tudi etiketa polnilca sta pokrivali večji del površine steklenice, prazna pa sta ostala samo zgornji del steklenice in njen vrat, kjer je bila med drugim vgravirana znamka tistega, ki je steklenico dal prvi na trg.

- 30 Dalje ni jasno, ali je treba odstranitev etikete imetnika znamke in namestitve nove etikete na blago, kot je primer v postopku v glavni stvari, šteti tudi za ponovno pakiranje, ki vključuje novo označevanje, v smislu zgoraj navedene sodne prakse Sodišča. V zvezi s tem je treba razložiti, kakšen pomen imata v tem smislu namen uporabe spornega blaga, torej steklenice CO₂, in okoliščina, da proizvod, ki ga ponuja trgovec, sestavljata tako steklenica, ki izvira od imetnika znamke, kot tudi ogljikov dioksid, ki izvira od polnilca. Če se domneva, da ciljna skupina dojame, da etiketa napotuje izključno na izvor ogljikovega dioksida, tudi če je imetnik znamke prvotno, ko je dal steklenico CO₂ na trg, namestil etiketo z znamko na steklenico tudi zato, da bi dokazal izvor steklenice, ni jasno, ali je to lahko odločilno v tem smislu.

Ozadje četrtega vprašanja

- 31 V sodni praksi Sodišča se zastopa stališče, da lahko tisti, ki na novo označuje, pri uporabi sredstev, ki omogočajo vzporedno trgovino, le čim manj posega v specifični predmet pravice iz znamk. Tako originalnih etiket ni nujno odstraniti in jih ponovno nalepiti ali zamenjati, če so tam navedeni podatki sicer v skladu s pravili o označevanju namembne države članice, ampak ti predpisujejo dodatne informacije. Potem zadostuje, da se na sporne steklenice namesti dodatna etiketa z dodatnimi podatki (sodba z dne 11. novembra 1997, Loendersloot, C-349/95, ECLI:EU:C:1997:530, točka 46). Poleg tega se v sodni praksi zagovarja stališče, da pogoj nujnosti, nasprotno, ni izpolnjen, če je razlog za zamenjavo znamke izključno v tem, da želi vzporedni uvoznik pridobiti gospodarsko prednost (sodba z dne 12. oktobra 1999, Upjohn, C-379/97, ECLI:EU:C:1999:494, točka 44).
- 32 Pri ponujanju ponovno napolnjenih steklenic CO₂ je treba potrošnikom dati informacije o tem, kdo polni steklenice. Če se zamenjava etikete steklenice CO₂ presoja glede na merila Bristol-Myers Squibb, glede na dosedanjo sodno prakso ni jasno, ali in koliko se lahko pri presoji izpolnjevanja pogoja nujnosti upošteva namen uporabe tu spornega blaga. Zadevne steklenice CO₂ so namenjene večkratnemu ponovnemu polnjenju in prodaji, kar lahko poslabša stanje na njih nalepljenih originalnih etiket. Razložiti je treba, ali poškodovanje ali odstranitev etikete, ki jo je na steklenico namestil imetnik znamke, oziroma dejstvo, da je že prej drug polnilec originalno etiketo zamenjal z lastno etiketo, pomeni okoliščino, zaradi katere je mogoče šteti, da je menjava etikete ali njena nadomestitev z etiketo polnilca nujna za to, da se ponovno napolnjena steklenica da na trg.

Vprašanja za predhodno odločanje

33 Korkein oikeus (vrhovno sodišče) je, potem ko je strankam dalo možnost, da se opredelijo do vsebine predloga za sprejetje predhodne odločbe, prekinilo odločanje in Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

1. Ali se tako imenovana merila Bristol-Myers Squibb, ki jih je Sodišče oblikovalo v svoji sodni praksi v zvezi s ponovnim pakiranjem in ponovnim označevanjem v primerih vzporednega uvoza, zlasti pa tako imenovan pogoj nujnosti, uporabijo tudi, če gre za ponovno pakiranje ali ponovno označevanje blaga, ki ga je v državi članici dal na trg imetnik znamke oziroma je bilo dano na trg z njegovim soglasjem in ki je namenjeno nadaljnji prodaji v isti državi članici?

2. Ali se, če je imetnik znamke pri dajanju steklenice, ki vsebuje ogljikov dioksid, na trg to steklenico opremil s svojo znamko, ki je nameščena na etiketi steklenice in tudi vgravirana na vratu steklenice, uporabijo zgoraj navedena merila Bristol-Myers Squibb, zlasti pa tako imenovan pogoj nujnosti, tudi takrat, če tretja oseba steklenico napolni z ogljikovim dioksidom z namenom nadaljnje prodaje, odstrani originalno etiketo in jo zamenja z etiketo, na kateri je njena označba, hkrati pa je znamka tistega, ki je steklenico dal na trg, še naprej vidna v obliki gravure na vratu steklenice?

3. Ali je mogoče v zgoraj opisanem primeru zastopati stališče, da odstranitev in zamenjava etikete, ki vsebuje znamko, načeloma ogrožata funkcijo znamke kot dokaza o izvoru steklenice, ali pa je glede na možnost uporabe pogojev ponovnega pakiranja in ponovnega označevanja pomembna okoliščina, da:

- je treba izhajati iz tega, da ciljna skupina dojame, da etiketa napotuje izključno na izvor ogljikovega dioksida (in torej polnilca steklenice); ali
- je treba izhajati iz tega, da ciljna skupina dojame, da etiketa vsaj delno napotuje tudi na izvor steklenice?

4. Ali lahko, če se odstranitev in zamenjava etikete na steklenicah CO₂ presoja v skladu s pogojem nujnosti, naključno poškodovanje etikete na steklenicah ali to, da se ta odlepi s steklenic, ki jih je na trg dal imetnik znamke, ali pa to, da jih je prejšnji polnilec že odstranil in zamenjal, pomeni okoliščino, zaradi katere se redna zamenjava etiket z etiketami polnilca šteje za nujno za dajanje ponovno napolnjenih steklenic na trg?

[...] (ni prevedeno)